

Til nr. 17

(§ 36 a, stk. 1)

Videnskabsministeren kan ulovbestemt delegerer sine beføjelser til myndigheder under Videnskabsministeriet efter almindelige forvaltningsretlige regler. Beslutningen om, at en kompetence overlades mere permanent f.eks. af en minister til en styrelse, bør imidlertid af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid angives i en bekendtgørelse, jf. pkt. 4 i Justitsministeriets vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter. Det foreslås derfor, at der i loven indsættes en hjemmel for videnskabsministeren til at bemyndige en under Videnskabsministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren. Ministeren kan herefter i en bekendtgørelse udnytte adgangen til at delegerer opgaver og beføjelser til en statslig myndighed under ministeriet.

Bemyndigelseshjemlen er formuleret, så den kan rumme statslige myndigheder, som organisatorisk er underordnet styrelser placeret direkte under Videnskabsministeriet. Videnskabsministeren kan således efter den foreslåede bestemmelse delegerer sine beføjelser efter loven til enhver myndighed inden for Videnskabsministeriets administrative hierarki uanset myndighedens placering i det administrative hierarki, herunder myndigheder, som er underordnet styrelser.

For at sikre, at ministeren – hvis der træffes beslutning om flytning af institutioner under ministeriet – kan henlægge eventuelle myndighedsopgaver dertil, hvis dette findes hensigtsmæssigt, foreslås bestemmelsen derfor formuleret således, at ministeren også kan bemyndige myndigheder uden for ministeriet til at udøve de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren.

Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsesbestemmelsen formuleres, sådan at videnskabsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, som i loven er tillagt videnskabsministeren. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af denne bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisa-

tioner. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister.

(§ 36 a, stk. 2)

Det foreslås, at videnskabsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder, at afgørelserne ikke skal kunne påklages, hvilket betyder, at videnskabsministeren også kan afskære klageadgangen fra organisatorisk underordnede statslige myndigheder til styrelserne eller fra andre statslige myndigheder. Videnskabsministeren kan f.eks. således ikke blot afskære påklage til ministeren, men også påklage til styrelserne. Muligheden for at afskære klageadgang knytter sig kun til afgørelser på områder, som er delegeret fra ministeren i henhold til loven. Således vil ministeren ikke i denne bestemmelse have hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt er fastsat i lovgivningen m.v.

(§ 36 a, stk. 3)

Videnskabsministeren får hjemmel til at fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ministeren udnytter sin adgang til at delegerer beføjelser til andre statslige myndigheder uden for Videnskabsministeriet.

Til § 2

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2009.

Til stk. 2.

Det foreslås, at videnskabsministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af forslagens § 1, nr. 14-16, for at sikre, at disse bestemmelser træder i kraft samtidig med en delegationsbekendtgørelse udstedt i medfør af § 36 a, stk. 1, som affattet ved forslagens § 1, nr. 17.